

با فرزندان نوجوان قان در ارتباط باشید

چگونه آنها را به صحبت کردن با خود قان ترغیب کنید و
چگونه به صحبت‌های آنها کوش دهید.

نویسنده

دکتر مایکل رایرا

ترجمه

لادن شریعت‌زاد

داود عرب قهستانی

ویراستاری: گروه علمی رشد

تهران ۱۳۹۵

ریرا، مایکل (Riera, Michael)

با فرزندان نوجوان تان در ارتباط باشید: چگونه آنها به صحبت‌کردن با خودتان ترغیب کنید و چگونه به صحبت‌های آنها گوش دهید / نویسنده: مک بیر؛ ترجمه لادن شریعت‌زاده، داود عرب قهستانی؛ ویراستاری گروه علمی رشد.

مشخصا: نشر: تران؛ جوانه رشد، ۱۳۹۵

مشخصات ظاهری: ۲۸۴ ص. شابک: ۰-۶۷۱۶-۳۱-۲

یادداشت: عنوان اصلی: Staying connected to your teenagers: how to keep them talking to you and how to hear what they're really saying, c2003.

عنوان دیگر: چگونه آنها را به صحبت‌کردن با خودتان ترغیب کنید و چگونه به صحبت‌های آنها گوش دهید.

موضوع: والدین و نوجوانان - ایالات متحده موضوع: نوجوانان - ایالات متحده

موضوع: نوجوانان - ایالات متحده -- روان‌شناسی

شناسه افزوده: شریعت‌زاده جنیدی، لادن، ۱۳۴۲ - ، مترجم

شناسه افزوده: عرب قهستانی، داود، ۱۳۵۸ - ، مترجم

رده‌بندی کنگره: ۲۱۳۹۴ ب ۹۴ ر/۱۵ HQ ۷۹۹

رده‌بندی دیوبی: ۰۶/۸۷۴ شماره کتابشناسی ملی: ۳۹۸۵۹۸۱

فرزندان نوجوان تان در ارتباط باشید

پیغمبر آسمارا به صحبت کردن با خودتان ترغیب کنید و
چکوشه به صحبت های آنها گوش دهید

نویسنده: اکتر مایکل رایبرا

ترجمان

لادن شریعتزاده - داود سلطان هستانی
ویراستاری: گروه علمی رسید

چاپ اول: پاییز ۱۳۹۵ - شمارگان: ۱۰۰۰

چاپ و صحافی: آرمانسا

مرکز نشر و پخش کتابهای روان‌شناسی و تربیتی

ساختمان مرکزی: خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه، خیابان شهدای زاندارمی، شماره ۴۱، تلفن: ۶۶۴۰۴۴۰۶

فروشگاه: میدان انقلاب، رویوی سینما بهمن، خیابان منیری جاوید (اردبیلهشت)، شماره ۷۲

تلفن: ۰۶۴۱۰۲۶۲ - ۰۶۴۹۸۳۸۶ - ۰۶۴۹۷۱۸۱

تهران - ۱۳۹۵

قیمت: ۱۹۰۰۰ تومان

فهرست مطالب

قدردانی و تشکر.....	۱۱
مقدمه	۱۳
تجدید نظر در یک استعارة قدیمی	۱۶
از مدیر تا مشاور	۱۸
نوجوانی	۱۹
با فرزندان نوجوانان در ارتباط باشید	۲۱
فصل اول: نیمه‌های شب	۲۳
خواب نوجوانان	۲۵
بهره‌گیری از چرخه خواب - بیداری نوجوانان برای ارتباط برقرار کرد، با آنها ..	۲۸
کمک به نوجوانان در سازواری با مسائلی که برایشان پیش می‌آید	۳۲
گفتگوهای نیمه‌شب، از جایی بیرون از خانه و به صورت تلفنی	۳۲
رستوران درجه یک	۳۹
برقراری ارتباط	۴۱
فصل دوم: خودشیفتگی	۴۵
واقعاً به حافظ دارید؟	۴۷
تفکر انتزاعی	۴۸
تفکر انتزاعی و تعارض و اختلاف نظر	۴۹

۵۱	نوع دیگر تعارض و اختلاف نظر خوب.....
۵۴	نگر انتراعی و حرفهای گنده زدن.....
۵۸	مثل یک مردمشناس فکر کنید .....
۶۱	ورزش و عملکرد.....
۶۳	ادامه تحصیل در دانشگاه.....
۶۵	دستان فرزند شما؛ دوستانی که شما از آنها خوشتان نمی‌آید.....
۶۹	فصل سوم: دست از موعظه و نصیحت بردارید.....
۷۰	مقلای.....
۷۱	نه بیحث کردن.....
۷۴	توصیه کرن.....
۷۸	توصیه، د. باب توصیه کردن.....
۸۰	بینش والدین.....
۸۲	توب را در زمین فرزندان سندازید .....
۸۷	حد و مرز قائل شدن، ثابت، نایت عدالت و انصاف .....
۸۹	فصل چهارم: اتومبیل .....
۹۰	هم سفر شدن در اتومبیل.....
۹۳	ماشین سواری پس از صرف شام .....
۹۵	سفرهای خانوادگی با اتومبیل .....
۹۸	تک به تک در اتومبیل.....
۱۰۰	گواهینامه رانندگی.....
۱۰۲	از فرصتی که فرزند نوجوان تان در اختیار شما گذاشته است به سادگی نگذرید .۲
۱۰۸	اتومبیل خانواده: نخستین منزل شخصی نوجوانان .....
۱۱۹	فصل پنجم: خودبسندگی مهم‌تر از متابعت است .....
۱۱۲	حیطه‌های تقریبی رشد.....
۱۱۷	والدین و نوجوانان .....
۱۲۰	دستان .....
۱۲۱	سطح ارتباطی.....
۱۲۳	گوش کنید، گوش کنید و باز هم گوش کنید .....
۱۲۵	گوش کردن در عمل .....

۱۲۸	هوش هیجانی .....
۱۳۰	رئیس بازی .....
۱۳۲	از کد عبور به شناسه .....
۱۳۷	فصل ششم: دختر و پسر با هم فرق دارند، و این خیلی هم خوب است!
۱۳۸	متخصصان چه می گویند .....
۱۴۲	کاربرد مفاهیم نظری در محیط خانه .....
۱۴۳	نقش جنسیت در روابط والدین و نوجوانان .....
۱۵۵	توانمندی ها و کاستی های طبیعی .....
۱۵۸	تصویر بدن .....
۱۶۲	زیبایی فقط به ظاهر نیست .....
۱۶۳	جنسیت و صفتی که درباره مسائل جنسی .....
۱۶۷	فصل هفتم: افزایش عزت نفس - طرق دستیابی به تمامیت و یکپارچگی .....
۱۶۹	یک شکست کوچک نشانه خوبی است .....
۱۷۴	عزت نفس و یکپارچگی .....
۱۷۷	تمامیت و شمشهودی .....
۱۸۰	هدف اصلی: انضباط و تربیت کردن .....
۱۸۴	تمامیت و احساس گناه .....
۱۸۶	تمامیت، هویت و تعارض .....
۱۸۸	جبران ماقات .....
۱۹۳	فصل هشتم: ارتباط غیر مستقیم .....
۱۹۴	رویکرد مستقیم .....
۱۹۵	گفتگوهای طولانی و کمبود وقت .....
۱۹۸	اتفاقات غیرمنتظره .....
۱۹۹	یادداشت‌ها (و نامه‌های الکترونیکی) .....
۲۰۳	یادداشت‌ها و عروسک‌ها .....
۲۰۶	و هله‌های انتقالی .....
۲۱۱	وقتی افراد تغییر می کنند روابطشان هم تغییر می کند .....
۲۱۴	همراهی کردن .....
۲۱۶	اطلاع‌رسانی .....

۲۱۸	توقعتی درستی داشته باشید.....
۲۲۱	از فرزندتان انتظارات معمولی داشته باشید .....
۲۲۵	فصل نهم: محدوده آسایش راگسترش دهید.....
۲۳۲	لحظه‌های ارتباط .....
۲۳۷	مخاطره‌پذیری مشترک .....
۲۳۹	بحث و گفتگو.....
۲۴۲	مسافرت خانوادگی.....
۲۴۵	مر با... وستان .....
۲۴۷	محدوده آسایش و مصرف الكل و مواد مخدر.....
۲۴۸	س درگمی پسر... بانی نیست.....
۲۵۳	امتحان نهایی .....
۲۵۹	فصل دهم: موقعیت اش باشید .....
۲۶۰	فرزند نوجوان شما جّونه . حرا از بزرگسالان دیگر استفاده می کند .....
۲۶۲	استفاده از بزرگسالانو ک فرزند نوجوان شما در زندگی اش به آنها اهمیت می دهد.....
۲۶۵	ترویریسم در همسایگی شما.....
۲۶۹	یک عکس به هزاران حرف می ارزد.....
۲۷۱	تعطیلات تابستانی دوران دیبرستان .....
۲۷۴	سنن‌ها و آداب و رسوم.....
۲۷۵	شوخ طبیعی .....
۲۷۷	جشن فارغ التحصیلی .....
۲۷۸	بیماری .....
۲۷۹	کودک درون فرزند نوجوان شما.....
۲۸۱	راز بزرگ .....
۲۸۵	نتیجه گیری .....
۲۸۹	نمایه موضوعی .....
۳۰۱	برای مطالعه بیشتر .....

مقدمه

من برای نوجوانان احترام زیادی قائل‌ام و به والدین‌شان از احترام بیشتری می‌گذارم. هیچ چیز در زندگی والدین دشوارتر، پیچیده‌تر، ساده‌تر و کننده‌تر از پرورش فرزندان نوجوان‌شان نیست. نوجوانان دمدمی مزاج و خودمحور هستند، بخورد و رفتاری کاملاً تعارض آمیز دارند؛ دستکم نوجوانان سالم و بهنگار که این دوستی دارند. این وضعیت تغییرناپذیر است. والدین نوجوانان به خوبی می‌دانند که باید برای آنها متناسب‌تر تهایی قائل شوند، برای رفتارهایشان پیامدهایی را مشخص کنند، آنها را در عبرت گرفتار از اشتباهاتشان باری دهنند، و ایشان را به سمت داشتن زندگی‌ای شاد و موفق در دوران بزرگسالی رهنمون شوند که بی‌گمان وظیفه‌ای خطیر و دشوار است.

ولی عجیب این است که به ندرت کسی پیدا می‌شود که بر اهمیت حفظ ارتباط با نوجوان‌مان در سرتاسر دوره نوجوانی آنها تأکید کند. با توجه به کارهای بسیاری که می‌توان در این زمینه انجام داد و در پاراگراف قبلی به آنها اشاره کردیم، چرا هیچ کس به روش‌های عملی حفظ ارتباط با نوجوانانمان در این دوره حساس زندگی نمی‌بردازد؟ از دیدگاه عملی، اگر شما بتوانید ارتباطتان را با فرزندان نوجوان‌تان حفظ کنید بهتر می‌توانید از

عهده اقداماتی که در پاراگراف قبلی به آنها اشاره شد برآید و از این کار لذت بیشتری ببرید. مثلًا، نتایج پژوهش‌های انجام شده حاکی از آن است که وجود ارتباط عاطفی میان دختران نوجوان و والدین شان (به‌ویژه مادران شان) سن شروع فعالیت‌های جنسی آنها را بسیار به تعویق می‌اندازد. ارتباط شما با فرزندان نوجوان تان تأثیری تمهیل‌کننده دارد برای مثال اگر بعد از نشان دادن رفتار نامناسبی با آنها ارتباط برقرار نکنید قادر نخواهید بود اقدام ارزشمند و مفیدی انجام دهید. شکایت اصلی والدین نوجوانان این است که نمی‌توانند با آنها صحبت کنند، اما حتی در مواجهه با این مشکل نیز چنانچه حواستان را جمع کنید، خلاقانه فکر کنید و کنیکاً و تزیین باشید، می‌توانید به رغم آنکه قادر به صحبت کردن صمیمانه با آنها نیستید ارتباط‌تان را کماکان حفظ کنید.

ارتباط با نوجوان، مهتماً سبب افزایش اثربخشی اقدامات شما می‌شود بلکه جالب و لذت‌بخش است. رجهان، خوب یا بد، از جمله خلاق‌ترین و شوخ‌ترین افراد روی زمین هستند و ارتباط با آنها سبب می‌گردد که شما نیز از مزایای این ویژگی ایشان بی‌نصیب نمانید و روحیه و توانایی تان در پرورش فرزند قویت شود. علاوه بر این، خود مزاح کردن نیز باعث تقویت روابط شما می‌شود. به قول استور رگ^۱ که یک طنزبردار بود: «خندیدن، کوتاه‌ترین راه برای طی کردن فاصله میان دو نفر است».

بنابراین، برایم جالب بود که به رغم وجود کتاب‌های خوبی که درباره اعمال محدودیت‌ها یا مباحثی از این دست در بازار وجود دارد، هیچ کتاب ریاضی شیوه حفظ ارتباط با نوجوانان به رغم مسائل دیگر یا انتظاراتی که از شما وجود دارد موجود نیست.

کتاب حاضر، این خلاصه را بر می‌کند و منحصرًا به توضیح این مدل می‌پردازد که والدین علاوه بر وظایف دیگر در پرورش فرزند چه اقداماتی می‌توانند برای تقویت و تحکیم روابط خود با فرزندان نوجوان شان انجام دهند.

وقتی فرزندان تان به سن نوجوانی می‌رسند بیش از پیش برای برقراری ارتباطی عمیق^۲ و مستحکم با آنها اشتیاق پیدا می‌کنند و این مسئله دلیل خوبی دارد. نخست اینکه والدین هرچقدر هم که سن فرزندانشان افزایش یابد باز هم آنها را به چشم کودکانی پنج ساله می‌بینند و خوب طبیعی است که با این دید هیچ کودک پنج ساله‌ای آمادگی بلوغ و مسائل پس از آن را ندارد. دوم ایکه به نظر می‌رسد در چامعه تغییرات بدی رخ داده است. هرچند این نکته‌ای

است که همه نسل‌های بشر از ابتدا تاکنون بدان معتقد بوده‌اند اما اوضاع کنونی تا حدودی متفاوت از قبل است. اثرات مخرب و پیامدهای رویدادهایی مانند تیراندازی در مدرسه کلمباین و حمله‌های تروریستی ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ هنوز پایان نیافرته است که به اینها باید وقوع بحران در کلیسای کاتولیک و والاستریت را نیز اضافه کرد. وقتی به رویدادهایی از این نوع فکر می‌کنیم درمی‌باییم که باید در تصورمان درباره فضای امن مدرسه، کار و کلیسا تجدید نظر کنیم. سوم اینکه دوران نوجوانی به مرور زمان طولانی‌تر شده است. امروزه نوجوانان در بیشتر موارد تا زمان پایان یافتن تحصیلات دانشگاهی شان و در بعضی موارد حتی پس از آن نیز به والدین‌شان واپس‌گردند.

در نتیجه والدین به تأثیرگذاری خواهان برقراری رابطه با فرزندان نوجوان‌شان هستند تا از این راه بتوانند نفوذ و تأثیرگذاری خود را بر آنها همچون گذشته (دوران کودکی) حفظ کنند. والدین از خودشان می‌برند و این گاهی این مطلب را به زبان می‌آورند که چرا رابطه من با او باید تغییر کند حال آنکه او می‌تواند بایستی منفعت را از تخصص و تجربه من ببرد؟ در مجموع می‌توان گفت که از دیدگاه واسین، خوشختی بجهه‌ها مستلزم آن است که اختیار زندگی‌شان به دست والدین‌شان باشد. کودکان در تحصیل مدرسه، نحوه پوشش‌شان در مدرسه، یا انتخاب مهمان‌هایی که قرار است برای حضور در هم‌تاشان دعوت شوند کاملاً از تمایلات و خواسته‌های والدین‌شان پریوی می‌کنند و ظاهر از این کار لذت هم می‌برند. در کل، کودکان کاملاً تمایل دارند از والدین‌شان تعییت کنند.

اما، نوجوانان سرسختانه در بی‌کاستن از تأثیر و داشتن والدین در زندگی‌شان هستند. بیشتر آنها می‌خواهند اختیار زندگی‌شان دست خودشان باشد رپیدیت: این تغییر در مناسبات قدرت هم مسئله‌ای است که بیشتر والدین حاضر نیستند به راحتی زیر با این بوند و به همین دلیل میان آنها درگیری‌هایی پیش می‌آید. اما واقعیت نوجوانان آن چیزی نیست که در نگاه اول به نظر می‌رسد و اگر کمی بیشتر دقت کنیم متوجه می‌شویم که برخلاف نظر والدین، نوجوانان همچنان مایل هستند والدین در تصمیم‌گیری‌هایشان دخالت کنند. آنچه با گذشته تفاوت کرده آن است که فقط میزان این تمایل با گذشته فرق کرده است. والدین معمولاً پیش از آنچه لازم است می‌خواهند فرزندان نوجوان‌شان را کنترل و در زندگی آنها مداخله کنند، به عبارت بهتر می‌خواهند رابطه‌شان با فرزند نوجوان‌شان شبیه به ارتباطی باشد که در دوران کودکی با آنها داشته‌اند. اما برای نوجوانان ادامه چنین ارتباطی امکان‌بندیر نیست چون آنها بزرگ‌تر شده‌اند، هویتی مستقل پیدا کرده‌اند و کم کم به افرادی بزرگ‌سال تبدیل می‌شوند.

بنابراین، اگر این کتاب را به این دلیل می‌خوانید که بفهمید چطور باید فرزندان نوجوان تان را به متابعت از خواسته‌ها و نصایح تان وادارید، باید بدانید که این کتاب به دردتان نمی‌خورد. خواندن این کتاب این اختلاف نظرها را از بین نمی‌برد بلکه به آنها نوجه می‌کند و به این نکته می‌پردازد که پرسش واقعی این است که والدین و فرزندان نوجوان‌شان چطور می‌توانند به رغم اختلاف نظرهایی که میانشان وجود دارد ارتباطی مفید و مؤثر با هم برقرار کنند، به عبارت دیگر کتاب حاضر به بررسی این مسئله می‌پردازد که والدین چطور باید به رغم اختلاف نظرهایی که با فرزندان نوجوان‌شان دارند ارتباط خود را با آنها حفظ کنند.

با ورود کوکان به دوران نوجوانی، هم آنها و والدین‌شان با مشکلات عدیدهای روبه‌رو می‌شوند. اگر والدین دست از تلاش برای مشارکت در زندگی فرزندان نوجوان‌شان بکشند درواقع به نوعی آنها ارتباط کرده‌اند و با این کارشنان آسیب‌های جبران‌ناپذیری به آنها وارد می‌کنند. در عین حال در نوجوانان اختیار زندگی‌شان را کاملاً به والدین‌شان واگذار کنند رشد نخواهند کرد و تا دوران بزرگسالی هم همچنان به والدین‌شان وابسته می‌مانند. خوشبختانه درین این دو حالت افرادی فضای ارثی برای والدین فراهم شده است تا در امر پرورش فرزند اقدامات خلاقانه و مفیدی نجات بخواهند.

تجدد نظر در یک استعاره قدیمی

روان‌شناسان و بسیاری از جامعه‌شناسان از مفهوم ارتباط جدایی^۱ سخن گفته و بر نیاز نوجوانان به جدایی از والدین و خانواده و ضرورت مستقل زدن آنها تأکید کرده‌اند. زمانی تصور می‌شد که دوران نوجوانی زمان خطرپذیری برای شناسن عوامل تدبیل شدن به یک فرد بزرگسال بالغ است. اما امروزه این اندیشه ساده‌انگارانه استقلال در پرورانستگی در بافت جدایی به تدریج اعتبار خود را از دست داده و صحت آن مورد تردید قرار گرفته است – البته اگر واقعاً از ابتدا درست بوده باشد؛ و دیگر ضرورتی به رویارویی والدین و نوجوانان نیست. برقراری ارتباط، پایه و اساس یک رابطه سالم میان والدین و فرزندان نوجوان‌شان است – البته ارتباطی که براساس وابستگی متقابل شکل گیرد. بنابراین، لازم است اندیشه جدایی را از ذهن تان پاک و مفهوم پیوند^۲ را جایگزین آن کنید؛ بدین معنا که در دوره نوجوانی، نوجوانان باید از والدین‌شان فاصله بگیرند ولی با آنها در ارتباط باشند، کار آنها فاصله گرفتن و کار شما ارتباط برقرار کردن است.